

У Луцьку «нюхали сонце»

Перший творчий вечір літературного клубу під назвою «Запах сонця» відбувся днями у Луцьку. Про це повідомили у прес-службі СГО «Молодіжна платформа». Молоді автори, учасники літературних посиденьок, відбрали для читання свої найкращі поезії, які були співзвучні з тематикою заходу. «Справжнім сюрпризом ввечера стало акапельне виконання пісні Соломією Войтович, адже це був експромт», — розповідає організатор Ольга Зейлик. Творчі зустрічі влаштовуватимуть і надалі.

Футболістам ФК «Волинь» боргують зарплату

Воротар луцької «Волині» Максим Старцев підтвердив, що у клубу великі фінансові проблеми. За його словами, заборгованість із зарплати в клубі ніхто так і не погасив, пишуть «Коментарі». «Керівництво клубу нам постійно обіцяє, що гроші будуть виплачені, каже про це щотижня, але нічого не зроблено. Поки ми чуємо лише обіцянки, а тренерський штаб постійно просить нас вірити керівництву», — зазначив Старцев.

Керамістка Юля Жолубак усі свої роботи наділяє людськими рисами

З мисткинею Юлею Жолубак ми познайомилися під час однієї творчої імпрези. Тоді вона презентувала футбольки з авторськими малюнками, та пізніше з'ясувалося, що в основному майстриня займається керамікою. Згодом, уже детальніше роздивившись її роботи, зрозуміла, що все не так просто: кожен виріб — чи то чашка, чи то скульптурка, чи навіть плитка для оформлення каміна — має неповторну історію й особливий характер.

До Луцька дівчина переїхала лише півроку тому. Родом вона із Львівщини, а мистецтво кераміки навчалась у Косівському інституті прикладного та декоративного мистецтва, що на Прикарпатті. Це просто не могло не позначитися на її творчості.

— Коли я вперше приїхала в Косів, то мала одну умову — хотіла бачити гори. Обіцяла, якщо їх не буде, втекти першого ж дня. Але там виявилось дуже гарно. Містом Косів можна назвати лише умовно, з огляду на те, що все ж таки райцентр. А так це село на шість тисяч людей, кози пасуться в центрі. Але при цьому дуже хороша атмосфера, — розповідає керамістка.

Колоритні гуцули, неповторна природа, характер карпатської місцевості подарували майстрині чимало сюжетів для робіт. Одна з них навіть присвячена мешканкам вокзалу в Коломиї.

— Я чотири роки їздила на навчання, чимало часу проводила на вокзалах. От у Коломиї є дуже багато жінок, які падають на вокзалі. Уявіть, у залі очікування сидить жіночка, в неї одна сумка, і там є все, що їй треба, — все життя, спаковане в одну сумку, — ділиться Юлія. — Це дуже зворушливо. Я хотіла їх зобразити. Спочатку пробувала малювати, але збавнула, що малюнок не передає всього. Тому згодом зробила в кераміці. Так народилися мінімалістські білі фігурки — жінки з торбами.

Як у живописі, так і в кераміці Юлія лишається портретистом. Каже, навіть коли ліпить тварин, то наділяє їх певними людськими рисами, і вони виходять схожими на людей, а часто і на знайомих чи друзів мисткині. Керамістка повідала, що

просто не може створювати скульптури, які б не показували людський характер чи не мали передісторії, бо тоді вироби виходять бездушними та нецікавими. Якоюсь, ще під час навчання, вона виліпила ціле сімейство тваринок, кожна з яких була відтворенням реального образу. Надихнули дівчину на цю роботу здебільшого її друзі зі студентської лави. Більше того, для цих фігурок вона змайструвала будиночок і навіть намалювала сімейний портрет.

Загалом для мисткині цікава концептуальна скульптура. Саме в цьому напрямку вона хоче розвиватися надалі. Та, попри це, працює і над створенням посуду, випробовує нові матеріали, шукає нестандартні рішення. Майстриня розповіла, що кераміка захопила її своєю багатогранністю, адже виразити свої думки тут можна і за допомогою форми, і за допомогою розпису. Юліні роботи зачаровують барвами. Каже, що, навчаючись, змушувала лаборантів у вищій добряче попозити, щоб вивести потрібний їй колір.

— Я чотири роки в Косові жила та працювала над традиційною косівською керамікою, яка в основному передбачає використання зеленого та жовтого кольорів. Але я відійшла від цього. Не можу постійно одне і те ж робити, бо виходить звичайне копіювання. Тому намагаюсь у кольорі та формі шукати для себе щось інше, — каже керамістка.

Днями Юля Жолубак із подругою започаткували тандем «Ряба Вош», у межах якого працюватимуть над створенням креативних аксесуарів.

— Подруга захоплюється ткацтвом і шие цікаві сумки з різними орнаментами. А я не так давно відкрила для себе розпис футболок. Тому ми вирішили створити такий собі творчий тандем. Я виготовлятиму футболки за авторськими малюнками. Крім цього, найближчим часом візьмусь за створення прикрас із кераміки. Це будуть серезки, браслети, намисти, де глина поєднуватиметься з тканими виробами.

Ольга УРИНА

Вишивка з Ковельської колонії поїде у Канаду на виставку

Всім років при загальноосвітній школі в Ковельській виховній колонії діє гурток вишивки. За цей час роботи вихованців брали участь у всеукраїнських і міжнародних виставках, повідомляють в управлінні ДПГС України у Волинській області.

У гуртку задіяно 30 вихованців, але захоплюється вишиванням набагато більше підлітків. Засуджені починають із найлегшого та постійно покращують свій рівень виконання вишивок. У виставковому класі навчального закладу представлені витончені пейзажі, портрети, прекрасні ікони.

Установа тривалий час співпрацює з українсько-канадським благодійним фондом «Світ для дітей». За сприяння фонду вихованцям було надано постіль, праски, сушарки.

У святкові дні голова «Світу для дітей» Галина Микитюк не за-

буває про засуджених. Так, до дня Святого Миколая вона надала для гуртка 28 метрів полотна та нитки. Чільниця фонду була вражена виставковим класом із вишивками та запропонувала вихованцям виготовити рушники до Великодня. Вони з радістю пристали на цю пропозицію.

Тридцять рушників підлітки вишивали протягом чотирьох місяців. Їх заплановано продати на благодійному аукціоні для представників української діаспори у Канаді до Великодня. Одержані кошти підуть на розвиток гуртка та вирішення матеріально-побутових проблем засуджених.

Українській діаспорі стало відомо про матеріальні труднощі в забезпеченні належних умов утримання засуджених у виправному закладі, тому вона планує надати Ковельській виховній колонії матеріальну допомогу.

На Волині презентували книгу «До побачення в пеклі»

У неділю, 7 квітня, у галереї мистецтв Волинської організації Національної спілки художників відбулось урочисте вручення нагороди ім. Миколи Гоголя польському письменнику, автору книги «До побачення в пеклі» Войцеху Пестці, а також відзнак ім. Пантелеймона Куліша перекладачу Андрію Павлишину та виконавчу обов'язків Генконсула Генерального консульства Республіки Польща у Луцьку Кшиштофу Савіцкі.

Войцех Пестка — поет, прозаїк і перекладач, член Товариства польських письменників. Стипендіат Міністерства культури та національної спадщини Польщі. Твори публікує у журналах Twórczość, Odra, Lublin. Його тексти перекладено німецькою, англійською, російською, українською та латиською мовами. За освітою — математик, здійснював наукові дослідження, працював садівником і програмістом, багато мандрував Східною Європою.

Його книжка «До побачення в пеклі» написана у стилі журналістського репортажу з вкрапленнями текстів від першої особи. У ній описано долі реальних людей із України, Польщі, Білорусі, Латвії, скалічені Другою світовою. Автор у один ряд поставив гітлерівський і сталінський тоталітаризм. У Польщі книга викликала неоднозначну реакцію, що сприяло її продажу й отриманню кількох нагород.

Саме Кшиштоф Савіцкі став ініціатором перекладу цієї книги

українською мовою. З такою позицією він звернувся до Андрія Павлишина — історика, викладача Українського католицького університету (Львів), перекладача з англійської та польської мов.

— Ми знайомі з Савіцкі давно, оскільки той був Генеральним консулом у Львові, — розповів коротенько передісторію появи книги Андрій Павлишин. — Він багатьом львів'янам запам'ятався як консул, який грає на губній гармоніці та бере участь у джазових концертах як активний слухач. І коли він мені запропонував перекласти цю книжку, я не мав жодних сумнівів: вважаю, що Кшиштоф поганого не порекомендує.

За хорошу ініціативу пану Савіцкі подякував член Комітету з нагородження Міжнародною літературною премією ім. Миколи Гоголя «Тріумф», професор, перший проректор Національного університету «Острозька академія» Петро Кралюк. Він зазначив, що пан Кшиштоф — один із небагатьох чиновників, які, крім посадових обов'язків, цікавляться питаннями культури, мистецтва. Саме за організацію та проведення мистецьких проєктів, які сприяють зближенню народів України та Польщі, він був удостоєний відзнаки ім. Пантелеймона Куліша.

Людмила ШИШКО

Андрій Павлишин і Войцех Пестка

У Луцьку відкрили виставку «всесвітніх» митців

Цими вихідними в арт-галереї «Луцьк» відбулася відкриття виставки-конкурсу молодих художників «Я — це Всесвіт». Творча подія проходить у рамках всеукраїнської акції Art Now Session, пишуть «ВН».

Серед членів журі, які оцінювали творчість учасників конкурсу: депутат Луцької міської ради Анатолій Пархомюк, художниця, член Національної спілки художників України Зіновія Рубан, директор

Художнього музею, що у Замку Любарта, Зоя Навроцька, луцький фотомайстер Віктор Чухрай і директор Луцької художньої школи Іван Гаврилюк.

Одна з організаторок виставки, голова МГО «Квартира FM» Іванна Мартинів розповіла, що відбіркові тури акції Art Now Session планують організувати у різних містах України: Києві, Житомирі, Рівному.

Так, під час відкриття виставки

журі обрало трьох переможців: III місце — Валентина Левицька, II місце — Андрій Марлі, I місце — Юлія Мазур.

За призові місця організатори вручили митцям сертифікати на купівлю художніх товарів у інтернет-магазині «Каркар» — на 300, 200 та 100 гривень відповідно. До слова, дівчата-призерки брали участь у виставках уперше.